

— (Az alagut.) Azok a gazdag budaiak, akiknek anyagi viszonyai megengedik, hogy az alaguton négy fillérek kiszurkolása mellett naponként kétszer, sőt többször is átjárjanak, igen jól tudják, hogy abban a sötét lyukban körülbelül egy esztendő óta nagyobb munkálatokat végeznek. Az állam, amelynek most az alagut tulajdonában van, végét akarja vetni annak, hogy a falazaton patakok csörgedezzenek és hogy az alaguton járók vizesésekben gyönyörködjenek. De azt sem akarja tőri, hogy téli időben a legvastagabb és legkitartóbb jégcsapok szolgáljanak ott látványosságul. A munkálatok idejére a két gyalogjáró közül az egyiket elzárták és pedig azért, mert az ott emelt torlaszok következtében járni amugy sem lehetett volna. Így történt azután, hogy az alagutnak csakis az egyik gyalogjárója volt használatos, aminek megvolt az a kellemes oldala, hogy az emberek egy utvonalon szemközt ballagtak egymással és hogy a jó ismerősök egy kis diskurzusra megállhattak. A régi jó időkben a két gyalogjáró között elhuzódó kocsit elválasztotta azokat, akik mentek és akik jöttek s ezek a nagy homály miatt nem is láthatták egymást. De az új, bár ideiglenes renddel barátságosabb is lett az alagut, mert a két nyíláson bevonuló urak és hölgyek nem érezték magukat olyan elhagyatottaknak, mint addig, amikor meg-megesett, hogy a magánytól szinte félték. Az az intézkedés, amely a javítási munkálatok alatt érvényesült, mindenkit arról győzött meg, hogy az alagut kis forgalmára való tekintetből semmi szükség sincs két gyalogjáróra, mert egy is megteszi a szolgálatot, a nélkül, hogy bármily zavart vagy kellemetlenséget idézne elő. Most pedig, hogy erre az igazságra a lefolyt hónapok alatt rájöttek, egyszerre kétségtelenné vált, hogy ha az egyik gyalogjárót, amelyre tényleges szükség nincs, a kocsit szinvalára lesülyesztik s így a kocsit kiszélesítik, a villamos közlekedésnek is utat lehet engedni. Ha pedig egy kis fantáziával elképzeljük, hogy az átépítés alá kerülő Lánchidat valóban szélesebbé tesszik, annak a lehetősége is fenforog, hogy úgy a Lánchidon, mint az alaguton villamoskocsik gurulhassanak s a Krisztinavárost a Belvárossal a legrövidebb utvonalon át összekössék. Máskülönben az alagut munkálatai immár a befejezéshez közelednek és néhány hét múlva a régi rend áll helyre, bizonyára nem kis ámulatára azoknak, akik már régebb idő óta nem jártak arra s akik most egyszerre megdöbbenéssel veszik észre, hogy a hajdan nyirkos falak vizesései és forrásai eltűntek. De ha változás lesz is, a sötétség, ez a régi ismerős, megmarad, mert a kincstár sok mindenre gondol, csak arra nem, hogy az alagutat a villanyfény segítségével állandóan olyan világossá tegye, mint más nagyvárosokban világosak azok az alagutak, amelyek gyalog- és kocsiközlekedésre szolgálnak s a város belső részében vannak. Rómában és Nápolyban jóval hosszabb alagutak találhatók az utcák folytatásaképpen, de azokban nappali világosság van s így azokban nemcsak a szerelmes párok érzik jól magukat, akik a homály leple alatt összebujhatnak, sőt még csókolózhatnak is.

		Iktatószám
Budapestre vonatkozó újságcikkek		
Szerző		
Cím	Az alagut.	
Forrás:	Pesti hírlap	
(Hely)	Bp.	1913
(Idő)		4/14
(Köt. v. füz.)		
Oszályozás	Tárgy	
	385. 825	
Hely	Idő	
	" 1913 "	
Személy		
Helyszám		